

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Christus sanatione morborum, ignorantiam hominum sanauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Nam. 11. 6.

ges. vel greges, corpore sanatos, etiam mentis morbum deposuisse. Murmurauerant Israëlita, in deserto. Quamobrem misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas, & mortos plurimorum, venerunt ad Moysen, atque dixerunt: Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum & te: ora ut tollat à nobis serpentes. Oravitq; Moyses pro populo & locutus est Dominus ad eum: Fac serpentem aneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, viuet. Fecit ergo Moyses serpentem aneum, & posuit eum pro signo: quem cum percussi aspicerent, sanabantur. Vides cur Israëlita percussi sint à serpentibus: murmurando plagam meruerunt. Icti sapere didicerunt, & confugerunt ad Moysen; Moyses ad DEVM; DEVS, vt catenam hanc texeret, serpentem erigi iussit, & aspici, vt in eo aspicientibus sanantè Filij sui imaginem erigeret. Nam sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto: ita exaltari oportebat Filium hominis, vt omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.

Ioan. 3. 14.

VII.

Hebr. 9. 27.

Totum genus humanum à serpente fuit percussum. Ictus lethalis erat. Inde statutum est hominibus semel mori. Morti autem morbus viam sternit. Vt autem mors est duplex, corporis vna, animæ altera; ita duplex morbus, quorum vnus corpus, alter animam ad mortem disponit; ignorantia scilicet DEI & rerum diuinarum. De vtraque morte dictum est: De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos; ero mors tua, o mors, morsu tuu ero inferne. Vt ergo à morte animæ homines liberaret Deus, à morbo animæ, hoc est, ab ignorantia eos liberauit, docuitque cognoscere Redemptorem: Hac est autem vita aeterna, vt cognoscant te, solum Deum verum, & quem misisti IESVM CHRISTVM. Cognitio hæc ignorantiam expulit. At cognitio per quid effulfit? per miracula varia quidem, sed maximè sanitarum. Morbis enim velut serpentibus percussi, ad eum tamquam ad aneum & peccati veneno carentem serpentem, aspicientes, & concurrentes, sanabantur. Vnde & corporis, & animæ suæ medicum agnoscebant. Ad quid enim miracula faciebat, nisi vt diuinitatem suam manifestaret? Si non facio opera Patris mei, ait, nolite credere mihi. Si autem facio, & si mihi non vultis credere, operibus credite, vt cognoscatis, & credatis, quia Pater in me est, & ego in Patre. Nemo

Esec. 13. 14.

Ioan. 17. 31

Ioan. 10. 37.

Nemo enim tantum in vitam jus habuisset, nisi author vitæ. Qua de causa cæpit exprobrare ciuitatibus, in quibus facta sunt plurima virtutes eius, quia non egissent pœnitentiam. Aliquando oblatu est ei demoniam habens, cæcus, & mutus, & curauit eum, ita ut loqueretur, & videret. Et stupebant omnes turba, & dicebant: Numquid hic est filius David? hoc est, Messias ille toties promissus, tamque diu expectatus, qui ex genere Davidis credebatur descendurus. Abrahamo enim potissimum & Dauidi promissio nascituri ex ipsis Christi facta est: Abrahamo enim dictum est, *In semine tuo benedicentur omnes gentes*: quod D. Paulus de Christo intelligendum esse docet: Dauidi autem: *Iurauit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum, de fructu ventris tui ponam super sedem tuam*, & alibi sapius. Ex miraculis ergo cognouerunt eum Messiam esse.

Hinc & qui ad tantam lucem prodigiorum cæci manebant, meritò reprehendebantur à Domino: *Va tibi Corozain, va tibi Bethsaida*, vrbes Galilææ (in quibus frequentissimè Christus, cum discipulis suis, Euangelium prædicans, & miracula faciens, nihil effecit) *quia si in Tyro & Sidone facta essent virtutes, quæ facta sunt in vobis, olim (iamque dudum) in cilicio & cinere pœnitentiam egissent*: quamuis ibi Gentiles, & idolis dediti, delicijsque & auaritia, & omni genere vitiorum corruptissimi fuerint. Quod etiam hæreticis multis obijcietur, qui ad clarissima miracula non conuertuntur: cum barbari, cum Æthiopes, cum orientales & occidentales Indi, ob eiusmodi prodigia, Christum, DEVM agnoscant & adorent. Sed araneorum est, omnia in venenum commutare. Ita & illi agebant, qui audito Domino dicebant: *Vnde huic sapientia hac, & virtutes? Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria? & fratres eius, Iacobus, & Ioseph, & Simon & Indas? & sorores eius omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? Et scandalizabantur in eo.* Erat enim Christus credentibus lapis electus, & angularis, non credentibus autem petra scandali, & lapis offensionis. In quo autem scandalizabantur? in eo ipso, in quo alij ædificati, eum esse Filium DEI credebant. Sciebant enim Nazareni isti (nam apud eos hoc fiebat) Christum litteras non didicisse, vt dicitur alibi, *Quomodo hic litteras scit, cum non didicerit?*

Matth. 11. 20.

Matth. 12. 23.

Gen. 12. 13.

& 22. 18.

Gal. 3. 17.

Pfal. 131. 11. &

2. Reg. 7. 12.

1. Paralip. 17.

11:

VIII.

Matth. 11. 21.

Matth. 13. 54.

1. Petr. 2. 8.

Ioan. 7. 15.

Ggg

Vnde